

sygn. akt IX Ka 353/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Rafał Sadowski

Sędziowie : SO Marzena Polak

SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 r.

sprawy P. P. oskarżonego z art. 178 a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Wąbrzeźnie

z dnia 10 maja 2013 r. sygn. akt VII K 180/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla punkt czwarty;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa..

Sygn. akt IX Ka 353/13

UZASADNIENIE

P. P. został oskarżony o to, że w dniu 17 lutego 2013 r. w W., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował rowerem po drodze publicznej

- tj. o czyn z art. 178a § 2 kk

Wyrokiem z dnia 10 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Wąbrzeźnie, sygn. akt VII K 180/13, uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia i za to, na podstawie art. 178a § 2 kk i art. 35 § 1 kk, wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów po drogach publicznych, strefach zamieszkania i strefach ruchu na okres 1 roku.

Na podstawie art. 36 § 2 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się do nadużywania alkoholu.

w pkt 4 – wykonanie orzeczonej powyżej w pkt 1 wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na 3-letni okres próby.

Zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny**, zarzucając mu uniemożliwiającą jego wykonanie sprzeczność w treści, polegającą na zamieszczeniu w pkt 4 wyroku rozstrzygnięcia co do warunkowego zawieszenia wykonania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy kara takowa nie została w ogóle wobec niego orzeczona z jednoczesnym wskazaniem w tym punkcie, że warunkowemu zawieszeniu wykonania wobec oskarżonego podlega kara orzeczona w pkt 1 wyroku, tj. kara ograniczenia wolności.

Stawiając w/w zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Na rozprawie apelacyjnej skarżący podtrzymał wprawdzie wniesiony środek odwoławczy, jednak zmodyfikował podniesiony zarzut, wskazując, że wymienione w apelacji uchybienie stanowi obrazę prawa procesowego w postaci art. 343 § 6 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk polegającą na zawarciu w pkt 4 zaskarżonego wyroku orzeczenia nieuzgodnionego w trybie art. 335 kpk. W oparciu o powyższe skarżący wniósł o jego zmianę poprzez wyeliminowanie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 4.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzut w kształcie nadanym mu przez oskarżyciela publicznego na rozprawie apelacyjnej okazał się zasadny, a jego uwzględnienie skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku.

Zamieszczenie w w/w wyroku, wydanym w trybie art. 335 kpk, obok uzgodnionych przez prokuratora z oskarżonym rozstrzygnięć co do kary i środków karnych orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, nie objętego zawartym przez nich porozumieniem, w oczywisty sposób naruszyło reguły wyrokowania w tym trybie. Nie wdając się w bliższą analizę jego treści, stwierdzić przede wszystkim należy, że uwzględniając na posiedzeniu zawarty w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu określonej kary i środków karnych, sąd meriti – nawet, gdyby rzeczywiście uznał za zasadne zastosowanie środka probacyjnego – w ogóle nie był uprawniony do wydania wyroku zawierającego rozstrzygnięcia inne, niż te, na które oskarżony wyraził wcześniej zgodę.

Z pisemnych motywów orzeczenia jednoznacznie wynika, że do zmieszczenia w wyroku kwestionowanego orzeczenia doszło przez pomyłkę, a intencją sądu, który nie miał wątpliwości, że podlegająca efektywnemu wykonaniu kara ograniczenia wolności w połączeniu z zastosowaniem środków karnych stanowić będzie właściwą reakcję na czyn oskarżonego, było orzeczenie o karze zgodnie z wnioskiem prokuratora. Za tym, że tak było przemawia analiza - w oczywisty sposób nie przystającej do realiów sprawy - treści zawartego w pkt 4 wyroku orzeczenia, w którym mowa jest o warunkowym zawieszeniu wymierzonej rzekomo oskarżonemu w pkt 1 tego wyroku kary pozbawienia wolności.

Z racji tego, że owa omyłka dotyczyła merytorycznych elementów orzeczenia – jak trafnie wskazał sąd orzekający w pisemnych motywach orzeczenia - właściwym trybem do konwalidacji tego uchybienia jest postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku zgodnie z postulatem zgłoszonym na rozprawie apelacyjnej przez prokuratora, który dostosował wniosek apelacji do zmodyfikowanych zarzutów i uchylił zawarte w pkt 4 wyroku rozstrzygnięcie, dostosowując go tym samym do uzgodnień poczynionych przez prokuratora z oskarżonym w trybie art. 335 kpk.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się zarazem w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymany został w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.